

Teleurstellende uitslag

VO-verkiezingen

Dat is echt te klein!

En dat ligt niet
per se aan uw ogen,
meneer.

Wacht niet te
lang met een
afspraak bij
de oogarts

HUUR
BELASTING
ENERGIEREKENING
ZORGKOSTEN
MIJN PENSIOEN
VERZEKERING
BOODSCHAPPEN

VGO'er Barend de Ronden

werd hoofdredacteur
in Frankrijk

Inhoud

PENSIOEN

Van de voorzitter	3
VO: slechts één zetel voor VGOMedia	3

VERENIGING

Algemene Vergadering 20 oktober	9
---------------------------------	---

RUBRIEKEN

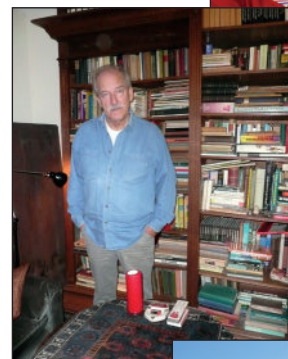
Wat ons van het hart...	8
Column Arie Bras	11
Geranium & co	12
Welkom nieuwe leden	17
Dankbetuigingen	20
Overleden leden	21
Puzzel	22

EN VERDER

Met dank aan de tv-vloer	4
Boek: De verborgen werelden van Parijs	10
Mantelzorg krijgen is geen zekerheid	14
De meeste klanten van de oogarts zijn 60plus	18

Oerle
Papekop

23

12

4

Betaaldata 2016

24 oktober • 24 november • 22 december

VGOMedia Magazine is het kwartaalblad van de Vereniging van Gepensioneerde medewerkers van de Omroep en andere Media.

Bestuur VGOMedia

Voorzitter: Arie Smit • Vice-voorzitter: Ynskje van den Brakel Visser • Secretaris: Madelon van Waart • Penningmeester: Ruud Leyendekker • Bestuursleden: Oda van Ginneken, Henk van der Horst, Bob Ris

Adres VGOMedia:

Brinklaan 137, 1404 GD Bussum
bestuur@vgomedia.nl

VGOMediaMagazine

Redactie: Govert van Brakel, Louis van Hattem (vormgeving), Willem Hekhuis (eindredactie), Willem Nijeboer, Hans Wentholt

Medewerkers aan dit nummer: Arie Bras, Jan de Kleijn, Barend de Rondon, Arie Smit, Madelon van Waart

Druk: Drukkerij neo print vof, Soest

Redactie

VGOMedia Magazine:
Waterhoen 5, 3831 HT Leusden
magazine@vgomedia.nl

Website

www.vgomedia.nl

Ledenadministratie

Berlagelaan 147, 1222 JS Hilversum
ledenadministratie@vgomedia.nl

Van de voorzitter

De vakantieperiode is voorbij. De werkers zijn weer aan het werk, de gepensioneerden pakken hun vaste bezigheden ook weer op. Daar is dit jaar een nieuwe tijdsbesteding bij gekomen, namelijk het spel met de dekkingsgraden. Iedere maand het laatste

nieuws over de actuele dekkingsgraad en de beleidsdekkingsgraad. De actuele dekkingsgraad op basis van een maand en de beleidsdekkingsgraad op basis van 12 maanden. PNO Media heeft dat keurig op zijn site staan. Met de indringende boodschap: als de actuele dekkingsgraad aan het eind van 2016 onder circa 90% ligt, zal PNO Media de pensioenen in 2017 moeten verlagen. Het enige voordeel van de nieuwe regeling is dat de korting over 10 jaar zal worden uitgesmeerd. De actuele dekkingsgraad over augustus 2016 bedroeg 90,2% en de beleidsdekkingsgraad 92.5%.

De wetgever blijft aan de pensioenwetgeving sleutelen. Per 1 september 2016 is de 'Wet verbeterde premieregeling' in werking getreden. De gepensioneerden kunnen, als ze aan een 'beschikbare premieregeling'deelname, kiezen voor een variabel pensioen. De wet stelt de nodige kwaliteitseisen aan deze regeling die ook op de bestaande premierege-

lingen van toepassing zijn. Het ziet er naar uit dat na de verkiezingen het hele pensioengebouw op de schop gaat. Dat zal ook voor PNO Media het nodige werk met zich meebrengen. Ons uitgangspunt is en blijft dat de pensioenen op niveau blijven en dat de opgelopen achterstanden worden ingelopen.

De gepensioneerden zijn vertegenwoordigd in het bestuur van PNO Media en in het Verantwoordingsorgaan (VO). Het VO bestaat uit actieven, gepensioneerden en slapers. Op voorstel van het VO is er voor de verkiezingen van het nieuwe VO naast de traditionele lijsten van de bonden en VGOMedia voor kandidaten de mogelijkheid geopend om met individuele lijsten mee te doen. Van onze lijst werd Klaas Samplonius gekozen. Henk van der Horst deed mee met een individuele lijst en werd eveneens gekozen. Ik wens namens het bestuur beiden geluk met hun verkiezing en zie uit naar een goede samenwerking in de komende jaren.

Ik heb samen met Marianne Eggink, Kees Spaan en Erik Boshuijzen deel uitgemaakt van ons 'smaldeel' in de Deelnemersraad en de opvolger ervan: het eerste VO. Ik kijk met voldoening terug op onze inbreng. Erik besloot om met 'pensioen' te gaan. De overige kandidaten Marianne, Kees en ikzelf kregen jammer genoeg te weinig stemmen op de VGOMedia lijst om onze inbreng te continueren.

Arie Smit

Commentaar van het bestuur

VO: slechts één zetel

De verkiezingen, dit voorjaar, voor een nieuw Verantwoordingsorgaan hadden een voor VGOMedia teleurstellend resultaat: slechts één kandidaat, Klaas Samplonius, werd gekozen. Twee zetels gingen naar vakbond FNV-KIEM en de vierde was voor Henk van der Horst (die bestuurslid is van VGOMedia maar als onafhankelijk kandidaat aan de verkiezingen meedeed). Op 14 juni 2016 publiceerde het bestuur het volgende commentaar:

Het nieuwe Verantwoordingsorgaan, dat op 5 juli a.s. aantreedt, bestaat uit 12 leden. Dat is onlangs veranderd; tot nu toe bestond het Verantwoordingsorgaan uit 16 leden. Van deze 12 zetels worden er vier bezet door de gepensioneerden (alle gepensioneerden van PNO Media). Dat waren eerst vijf zetels. Behalve VGOMedia hebben dit jaar ook de vakbonden met een gepensioneerdenlijst aan de verkiezingen deelgenomen, en was er

vervolg pagina 17

Voorplaat

Roger Klaassen

www.rogerklaassen.com

VGOMedia
Magazine

Oktober 2016 • nr. 98

Marianne van Genabeth en Ferdinand Povel

Met dank aan de tv-vloer

Haar loopbaan bij de omroep begon in 1968, toen ze binnenkwam als telefoniste/receptioniste. “U spreekt met de NTS”. Het toenmalige telefoonnummer, 81110, rolt anno 2016 nog zo over tafel. Drie jaar geleden zette Marianne van Genabeth (71) een punt achter haar werk bij de omroep. Haar laatste werkdag bracht ze door in de regiekamer bij Lingo. Ze constateert tevreden dat ze ‘een buitengewoon leuk werkzaam leven’ achter zich heeft gelaten. Partner Ferdinand Povel (69) wist als tiener al dat z’n passie voor muziek, meer in het bijzonder voor de moderne jazz, hem nooit meer los zou laten. De klanken uit zijn saxofoon bereikten decennialang via radio en tv vele toehoorders. Zijn kwaliteiten bezorgden hem in 2011 de prestigieuze Boy Edgarprijs. Eén dag in de week geeft hij nog saxofoonles en onderricht in improvisatie aan het conservatorium in Amsterdam. Zo langzamerhand vindt hij het wel genoeg ‘maar ze willen me nog niet kwijt’.

Fotograaf Louis van Hattem en ik ontmoeten Marianne en Ferdinand op een mooie zomerdag in Hilversum, waar Ferdinand woont. We zitten onder de parasol in de tuin met zicht op welig bloeiende hortensia's. Achter in die tuin staat het huisje waar Ferdinand onhoorbaar voor de burens vrijuit

z'n saxofoon (of klarinet, of fluit) kan bespelen. Naast de familieportretten aan de wand hangen de verstilde momenten van een fraaie carrière in de muziek, waarin hij speelde met (inter)nationale beroemdheden als Stan Getz, Ella Fitzgerald en Rita Reys.

‘Nette katholieke man’

De naam Povel zal bij de lezers van dit blad zeker herkenning en herinnering oproepen. Ferdinands vader Wim was niet alleen schrijver van boeken, maker van televisiedocumentaires, van tientallen films, maar ook en vooral de stem van het bioscoopjournaal: De Wereld van Week tot Week. De Nederlandse versie daarvan werd vervaardigd door de - in Den Haag gevestigde - Filmfabriek Profilti die later samenging met het Haarlemse Polygoon waar Philip Bloemendal het commentaar verzorgde. Ferdinand: “Mijn vader, een nette katholieke man, en Bloemendal, zijn vaak met elkaar verwisseld. Ze hadden dezelfde klankkleur, die van de tenor. Bovendien spraken ze in hetzelfde tempo, niet te dynamisch. Dat was een criterium destijds”. Profilti en Polygoon zouden uiteindelijk opgaan in Cinecentrum.

Foto's: Louis van Hattem e.a.

Oom Léon Povel was een bekend hoorspel- en tv-regisseur bij de KRO. Neef Winfried trad aan de Emmastraat in de voetsporen van zijn vader.

Zijn grootvader stichtte aan het begin van de vorige eeuw aan de Nieuwendijk in Amsterdam

de eerste bioscoop en was medeoprichter van de zogenoemde Witte Bioscopen die later de

naam Cineac kregen. Overgrootvader Anton was de eigenaar van de Winkel van Sinkel, de voorloper van de huidige warenhuizen. Ferdinand groeide op in een groot gezin. Zijn vader was vlak na de oorlog getrouwd met een gescheiden vrouw met zes kinderen. Ze hadden elkaar ontmoet tijdens een tournee waarop zij als concertpianiste een zangeres begeleidde en hij een voordracht deed. Het echtpaar kreeg samen twee kinderen: Ferdinand en een dochter. Het hele gezelschap, op de jongste dochter na, heeft zich muzikaal ontplooid. Als hobbyist of als beroepsmusicus.

Modetekenen

Voor Marianne, geboren en getogen in Hilversum maar al heel lang woonachtig in Huizen, leek aanvankelijk ook een loopbaan op het artistieke vlak weggelegd. Althans, ze droomde er van als jong meisje dat aardig kon tekenen. Modetekenen in weekbladen leek haar

wel wat. Drie jaar lang bezocht ze de academie in Amsterdam. “Leren met mappen bij de confectionfabriek, werken op de snijkamer met vooruitzicht op... ja, op wat eigenlijk?” Het was zwaar, herinnert ze zich. “Het waren lange dagen, forensen van Hilversum naar

Amsterdam. Een traject dat werd afgelegd in de wetenschap ‘dat je tot de uitblinkers moet horen om aan de bak te

komen. Ik behoorde tot de middelmaat. Het zou nooit iets worden’. Haar moeder zag het. Ze zei: “je wordt er chagrijnig van. Hou er mee op”.

Onder de piano

Ferdinand daarentegen realiseerde z'n droom wel. Onder de piano van zijn tot klassiek pianiste opgeleide moeder maakte hij in Haarlem waar hij opgroeide, al spelend met z'n Dinky Toys kennis met de composities van Ravel en Debussy. Van dienstreizen naar Parijs neemt zijn vader Franse chansons mee: Piaf, Trenet, Montand, Chevalier. En, zegt hij, ‘we hadden al in 1952 een taperecorder in huis’. De bandrecorder produceert de feestelijke dansmuziek van Glenn (In the mood) Miller en het aparte stemgeluid van Louis Armstrong. Voor zijn twaalfde verjaardag neemt zijn oudere zus, dan al een getalenteerd violiste, hem mee naar een nachtconcert in het Amsterdamse Concertgebouw

Z'n talent openbaart zich aan de buitenwereld als hij 17 is en winnaar wordt van het Loosdrechts Jazzconcours

waar de befaamde Amerikaanse jazzpianist en orkestleider Duke Ellington een nachtconcert geeft. “Toen was ik niet meer te stuiten. Dát wilde ik ook”. De middelbare school schiet er bij in. Zijn ouders herkennen de weg naar de muziek die hij kiest en maken er geen punt van. Ze hebben hem ook altijd gevolgd. Bij optredens kwamen ze kijken en op de radio luisterden ze naar hem. “Moeder zei: Ik heb je gehoord op de radio. Dat geloofde ik niet, maar dan zei ze: Jawel, je speelde dit en dat nummer en dan moest ik mijn ongelijk bekennen”.

NOS Fotodienst.

Het Oudejaarsprogramma Dag 84 bij Hier en Nu radio. Marianne van Genabeth regisseert, Govert van Brakel presenteert. Op de onderste foto technicus Gerard van Yperen (op de rug gezien) en zijn collega Ferry Kerselaar

Moderne jazz

Voor de moderne jazz boeit hem mateloos. Opmerkelijk genoeg wijst zanger Boudewijn de Groot hem de weg. "Mijn vader was goed bevriend met de tekstschrijver van Boudewijn, Lennart Nijgh. Zo kwam ik met De Groot in contact. Hij wees me op Dave Brubeck en saxofonist Paul Desmond, die experimenteerden met ongebruikelijke maatsoorten, en ik luisterde naar Oscar Peterson". Povel kiest voor de saxofoon. Hij zou er nationaal en in het buitenland naam en faam mee verwerven. Z'n talent openbaart zich aan de buitenwereld als hij 17 is en winnaar wordt van het Loosdrechts Jazzconcours. "Van dat moment af was ik beroepsmuzikant". Alleen oom Louis vraagt zich af waarom z'n

neef toch voor de saxofoon heeft gekozen, want 'dan kan je nooit alleen spelen'. Ferdinand, met een kleine glimlach: "Dat was niet bij me opgekomen".

Van telefooncentrale naar studiovloer

Marianne herinnert zich dat ze als liefhebber van de moderne jazz Ferdinand al in haar tiener jaren in Loosdrecht zag spelen of in Nick Vollebregts Jazzcafé in Laren. Evenals haar partner heeft ze in haar maatschappelijk leven een 'dat-wil-ik-ook-momentje'. Plek en moment kan ze allebei aanwijzen. "Toen de telefooncentrale van

Modetekenen in weekbladen leek haar wel wat. Drie jaar lang bezocht ze de academie in Amsterdam

de NTS werd ondergebracht op het Mediapark, waar de bouw van Studio 1 en 2 net voltooid was, wilde ik kijken wat daar gebeurde, opnames zien van tv-programma's. Het was op die vloer zo veel leuker dan in de telefooncentrale". Ze moet er een jaartje of zeven op wachten, maar dan krijgt ze de kans om bij de actualiteitenrubriek Hier en Nu van de NCRV-televisie aan de slag te gaan als productie- en regieassistente. Ze werkt er samen met eindredacteur-persentator René Eijbersen en verslaggevers als Hans Sleuwenhoek en Niek Heizenberg. Op de tv-vloer maakt ze opnieuw kennis met Ferdinand die de saxofoon bespeelt in het VARA-dansorkest, de TROS Big Band of bij de Skymasters van de AVRO.

NOB foto

1994: de regiekamer van Studio 1, met regisseur Annette Keentje bij Ook dat nog (KRO)

Verder als zpp'er

Bij Hier en Nu-radio krijgt ze de kans om uitzendingen te produceren en regisseren. Een mooie baan die ze in 1989 opgeeft. Er zijn strubbelingen en ze besluit om voortaan als zpp'er door het leven te gaan. "Een spannend moment, maar gelukkig heb ik nooit om werk hoeven zeuren. Mijn agenda liep altijd weer vol".

"In mijn radiotijd schnabbelde ik al als regie-assistente bij Studio Sport, viel af en toe in bij Brandpunt. Op een dag zei

presentator Aad van den Heuvel: 'Zeg kleine, heb jij volgend weekend wat te doen?' Dat werden vervolgens tien jaar 'Ook dat nog' met Aad, Sylvia Millicam, Gregor Frenkel Frank en Hans Böhm. Het was, net als voorheen bij de actualiteitenprogramma's werken tegen een deadline. "De opnames waren nog niet droog of ze gingen al de zender op".

Behalve voor reguliere programma's als Netwerk en NOS-Laat werkt Marianne ook in de eindregie op dagen van breaking news. De verslaggeving over de nieuwjaarsbrand in Volendam, de vuurwerkcramp in Enschede en de

aanslagen van 11 september in de VS begeleidt ze vanuit de eindregie. "Treurige onderwerpen, maar vanuit het werk bezien bijzondere dagen om mee te maken".

'Volg het hoedje'

Bij de live-uitzendingen op locatie van vele Koninginnedagen was Marianne ook het, zoals zij het noemt, 'tweede paar ogen' van de regisseur. Na een voorbereidend werkbezoek aan de ontvangende gemeente maakte ze met de

regisseur het draiboek en werden de shots bepaald van zo'n 17 camera's aan de hand van het credo: Volg het hoedje.

Het 'hoedje' was niet te beroerd om na afloop van het evenement in het gemeentehuis even langs te komen bij de nazit van de televisiemensen. Een kwartiertje ver-

Links: tv-opnamen met het Dutch Jazz Orchestra, midden jaren tachtig.

Rechts: Spelen met o.a. Stan Getz

bleef de koningin aan de tafel van de crew. "Ze vond het altijd erg geslaagd. Was blij als er letterlijk leef- en loopruimte was voor haar en haar gezelschap. 'Marken' bijvoorbeeld vond ze aan de krappe

kant. Dat was voor mijn man niet zo prettig, zei ze dan". In tegenstelling tot zijn echtgenote was prins Claus een echte jazzfan, herinnert Ferdinand zich. "Z'n secretaris kwam af en toe langs in café De Sport in Den Haag waar

In tegenstelling tot zijn echtgenote was prins Claus een echte jazzfan

wij optraden. Op een dag vroeg hij of wij met ons kwartet wilden spelen op de 70e verjaardag van Claus. Als verrassing voor hem. Zo hebben we met z'n vieren gespeeld op Huis ten Bosch. Iedereen was er. In de loop van de avond vroeg de koningin of wij goed verzorgd werden. Waarop ik vroeg of

het niet te hard was. Door de stille Parkinson waaraan hij leed, zagen we weinig uitdrukking op zijn gezicht, maar hij had genoten. Na afloop nam de koningin afscheid van ons. Onze bassist fluisterde

Boven: Uitreiking van de Boy Edgar Prijs in 2011 aan Ferdinand Povel. Marianne wijst Ferdinand waar zijn familie zit. Onder: optreden met het Jazz Orchestra of the Concertgebouw

haar toen in het oor: "U zult wel moe zijn na zo'n dag, gaat u maar lekker naar bed zo meteen".

Dank aan Joop de Roo

Ferdinand heeft in zijn lange loopbaan heel wat radio- en televisieprogramma's muzikaal begeleid. Hij was betrokken bij het eerste tv-programma van André van Duyn, stond achter het doorzichtige gordijn tijdens 1 van de 8, speelde bij Mini en Maxi en bij Willeke Alberti. Te veel om op te noemen eigenlijk.

Als hij terugkijkt op zijn rijke carrière, die hem prijzen heeft opgeleverd en overal in Europa en vooral naar Duitsland bracht, schiet hem de naam te binnen van Joop de Roo, ex-NRU/NOS en VARA/AVRO. "Ik heb veel aan hem te danken". De Roo, diep verknocht aan de jazz, was o.m. direct betrokken bij het Internationale Nordring Festival voor lichte muziek en bood Povel

diverse malen de gelegenheid zich op dat EBU-podium te profileren. In eigen land maakte hij onder meer deel uit van het VARA-Dansorkest, De Skymasters (AVRO) en de TROS-Big Band. Allemaal mooi. Allemaal de moeite waard, maar een plek voor hem in de big band van de Duitse dirigent Kurt Edelhagen die vele buitenlandse toppers aan zich bond, noemt hij 'een mijlpaal'. Met terugwerkende kracht rekent hij het gezelschap van Edelhagen tot het beste wat Europa op dit gebied van de muziek tussen pakweg 1950 en 1972 te bieden had.

Old soldiers never die

Zo langzamerhand, voelt hij, nadert het moment waarop ook achter 'de muziek' een punt zal worden gezet. Al geldt natuurlijk ook voor zijn kaliber musicus: old soldiers never die, they just fade away. Met aan het slot het compliment: well done! Veteranen hebben de gewoonte van tijd tot tijd nog eens bijeen te willen komen. Marianne weet er alles van. Ze werkt op dit moment met de van haar bekende accurate en vasthoudendheid aan een reünie voor oud-medewerkers van NCRV's Hier en Nu-radio. Het feest vindt deze maand plaats. Inmiddels heeft ze een indrukwekkende lijst met namen geproduceerd. Onder de aanmelders ook ondergetekende

Govert van Brakel

Opmerkingen uit de redactie Wat ons van het hart...

Gisteren (we schrijven 16 september 2016) was het de laatste dag van de nazomer dit jaar: 33 graden Celsius. Volle terrassen. We hebben er zelf op kunnen zitten genieten en ze in ieder geval in overvloed kunnen aanschouwen op het scherm. Iedereen leek zich op deze onverwachte laatste kans te verheugen. Toch gaf het ook een gevoel alsof alle mensen er op uit zouden zijn om minstens honderd daar te worden en zich te verheugen op de toenemende waarschijnlijkheid dat dat ook werkelijkheid gaat worden.

Is dat zo? Zou iedereen dat willen? Had niemand langzamerhand genoeg van die hitte, die ons natuurlijke ritme kwam verstoren? Onze voorzitter zegt in zijn gebruikelijke intro van ons blad (pag. 3), dat aan het einde van de zomer een dekkingpercentage van 90.2 % is gemeenten als voorlopige tussenstand van een voortdurend neergaande lijn. En, dat als het percentage eind december 2016 onder de 90% zou zijn gezakt, we op onze pensioenen gekort gaan worden. Een tekort, zegt hij troostend, dat over tien jaar uitgesmeerd mag worden.

Laat duidelijk zijn dat, als je met plezier en in waardigheid honderd wordt, een in alle opzichten goede gezondheid, lichamelijk en geestelijk, voorwaarde is om te ontsnappen aan de mogelijke ellende van het oud worden. Maar poets ook een redelijk pensioen daarbij niet uit. Tekenaar Roger Klaassen van onze cover laat zien dat nog steeds scherpe ogen het pensioen er bepaald niet groter op maken. Elders in het blad leest u niet te aarzelen zo nodig naar de oogarts te gaan. Nummer 98 van ons magazine stemt ons wat betreft de bijdragen uit het bestuur niet vrolijk, juist ook met het oog op de (naaste) toekomst. In die zin hebben het heden en het verleden ons meer te bieden. In ieder geval, omdat wij ouderen het genoeg smaken daarbij steeds weer herinneringen te mogen 'bijmengen'. En herinneringen zijn, zoals u weet, gekleurd met kleuren, die wij graag zien. Ferdinand Povel, die in het stuk van Govert van Brakel aan het woord komt, zal zeggen: 'met klanken die ik graag hoor.' Saxofoonklanken in zijn geval.

Maar in alle realiteit, eergisteren (ook 33°) was evenzeer de dag dat behoorlijk onderbouwd duidelijk werd dat het economisch herstel en zelfs de groei van economie en werkgelegenheid nu echt doorzet in ons land. Waarom niet toch hopen dat we in december met onze dekkinggraad net níet over de rand duikelen?

*Govert van Brakel, Louis van Hattem, Willem Hekhuis,
Willem Nijeboer, Hans Wentholt*

VGO media

**Algemene Vergadering VGOmedia
donderdag 20 oktober 2016 om 14.00 uur in
De Blaercom, Schoolstraat, Blaricum. Zaal open om 13.30 uur**

Agenda

- 1. Opening door Arie Smit, voorzitter**
- 2. Eventuele mededelingen en ingekomen stukken**
- 3. Statutaire bestuursverkiezing**
Statutair aftredend is Ruud Leyendekker. Ruud is en stelt zich herkiesbaar. Het bestuur stelt de ledenvergadering voor hem te herbenoemen.
- 4. Benoeming bestuurslid**
Er is ruimte in het bestuur voor een extra bestuurslid. Het bestuur neemt graag kennis van suggesties van de leden voor geschikte opvolger(s). En ook andere kandidaten zijn van harte welkom om zich aan te melden bij de secretaris, Madelon van Waart.
Aanmelding van (tegen)kandidaten kan plaatsvinden per e-mail op het e-mailadres bestuur@vgomedia.nl of mevwaart@vsvw.nl, of per post op het adres Brinklaan 137, 1404 GD Bussum. Aanmeldingen dienen volgens de statuten te worden ondersteund door vijf leden van de vereniging, en kunnen volgens de statuten tot het moment van stemming bij de voorzitter van de Algemene Vergadering worden ingediend, onder overlegging van een CV en een door vijf leden ondertekende schriftelijke verklaring van ondersteuning van hun kandidatuur. (Tegen)kandidaten wordt echter dringend verzocht zich uiterlijk 17 oktober a.s. per e-mail of schriftelijk aan te melden, en hun aanmelding vergezeld te doen gaan van een door vijf leden ondertekende schriftelijke verklaring van ondersteuning, alsmede een CV.
- 5. Webmaster**
Het bestuur is op zoek naar een opvolger voor René Teunissen, die een aantal jaren deze functie met nauwgezetheid heeft vervuld. Kandidaten zijn van harte welkom om zich aan te melden bij de secretaris (zie agendapunt 4).
- 6. De stand van zaken met betrekking tot ons pensioen, toegelicht door Jeroen van der Put (MPD).**
- 7. Rondvraag.**

8. Prof. Dr. Betty Meyboom-de Jong over VITALITEIT

Betty Meyboom-de Jong is emeritus-hoogleraar huisartsgeneeskunde en voorzitter van de ZonMw Programmacommissie Nationaal Programma Ouderenzorg (NPO). Zij was 25 jaar huisarts in Opeinde en daarnaast sinds 1974 parttime werkzaam bij de vakgroep Huisartsgeneeskunde in Groningen. Van 1990 tot 2004 was zij hoogleraar Huisartsgeneeskunde aan de RU Groningen.

Betty Meyboom gaat tijdens haar presentatie in op de verantwoordelijkheid van ouderen zelf voor

preventie en op wat volgens haar nodig is om gezondheidsproblemen bij het ouder worden uit te stellen: gezonde leefstijl, sociaal actief blijven en zin geven aan je eigen leven. Voor wie Betty Meyboom nog niet kent: zij is een begenadigd en bezielend spreekster, die op een heel directe en indringende manier haar toehoorders weet te boeien. Een (hernieuwde) kennismaking is ongetwijfeld een plezierige en verrijkende ervaring.

*Na afloop
ontmoeten wij
elkaar bij een
hapje en nog
een drankje.*

- 9. Sluiting.**

De verborgen werelden van Parijs

De verborgen werelden van Parijs is de ondertitel van een boek over groepen en personen in Parijs uit alle hoeken en gaten van de wereld, die nog steeds sterk in hun eigen 'wereldje' leven. 'Tussen bannelingen en bohemiens' heet het boek.

Het zijn verhalen over mensen die om welke reden dan ook een goed heenkomen hebben gezocht in Parijs, met zeer wisselend succes, ook mensen die 'gewoon' naar Parijs zijn gegaan. Marona van den Heuvel beschrijft in tien hoofdstukken evenzoveel situaties waarin mensen in Parijs leven. Journalisten die schreven wat iemand of een groep niet bevalt. Kan levensgevaarlijk zijn, zoals we met de aanslag op Charlie Hebdo hebben gezien.

Kunstenaars in hun eigen biotoop, La Ruche.

Witrusen, wier voorvaders ooit tegen de bolsjewieken van Lenin vochten en nog dromen van vroeger.

Een heel interessant hoofdstuk over de Joden van Parijs.

De 'sans-papiers' in Saint Denis, de voorstad met het enorme Stade de France.

De schrijvers in Hotel Tumbleweed van Shakespeare and Company, een heel bijzondere boekwinkel tegenover het île de la Cité. Al

decennia lang komen er grote en kleine schrijvers zoals Anaïs Nin en Henry Miller. Dichters en studenten kunnen er een tijd verblijven als ze bereid zijn dagelijks een beperkte taak te vervullen. De oude getrouwen van de Sjah van Perzië. De verschillende kampen onder de vele Vietnamezen, voor wie de oorlog in Vietnam nog steeds voortduurt.

De straat- en hangjongeren in de beruchte banlieues en tenslotte de 'echte' Parijzenaars zelf.

Heerlijk boek

Een heerlijk boek voor wie een aantal dagen in Parijs wil of moet doorbrengen en iets anders wil zien dan de Eiffeltoren en de Arc de Triomphe. Marona van den Heuvel is een prima gids om je van het een naar het ander te brengen. De verschillende hoofdstukken zijn ook te zien als afzonderlijke artikelen. Het ene wat sterker dan het andere. Wat mij soms verbaasde is, dat er nooit wordt doorgevraagd, bijvoorbeeld aan de Iraanse kolonel, die de Sjah zo geweldig vindt. Was het zo fantastisch onder de Sjah? Eenzelfde gevoel kreeg ik bij de verhalen over de Vietnamezen. Er lijkt duidelijk voor gekozen te zijn er niet te 'journalistiek' tegenaan te gaan.

De lezer oordele zelf.

Hoe dan ook: het is een vlot geschreven boeiend en verrassend boek.

Barend de Ronden

Marona van den Heuvel: Tussen Bannelingen en bohemiens. De verborgen werelden van Parijs. uitg. Kleine Uil, € 16,50.

Arie Bras

Echo's uit het verleden

Onbedoelde nostalgie, dat is het. Dat je nog meier zegt tegen een biljet van honderd euro of een joetje tegen 10 euro. Of dat je videoband zegt tegen een dvd, of dat je een cd een lp noemt. Het is een hang naar het verleden, maar toch ook weer niet. Het is vooral een ingewortelde gewoonte, die je bent gaan koesteren. Het zit voor eeuwig in je. Dat je op je mobieltje een nummer draait, of dat je zegt: hij heeft opgehangen.

Ik woon in Hilversum, dat zich de laatste jaren nadrukkelijk profileert als De Mediastad. Maar echte Hilversummers gaan niet shoppen in de stad, die

zijn 'even naar het dorp'.

En in dat dorp had je, tegenover het station, Café Biersma. Dat moest worden afgebroken en de eigenaar opende een eindje verderop een ander café, dat hij De Gooische Herberg doopte. Maar de vaste klanten bleven 'naar Biersma' gaan. En toen de Gooische Herberg op haar beurt werd verbouwd tot Eetcafé Samen, bleven de oude klanten nog steeds zeggen: 'Ik ga naar de Herberg'. De Biersma-zeggars dunden door die jongste verandering erg uit, dat wel. Maar sommige namen blijven hardnekkig aanwezig, tot ver na hun verdwijning. Bij Rotterdam had je een psychiatrische 'inrichting' die Maasoord heette. Het gekkenhuis, in de volksmond. En nog altijd roepen rasechte Rotterdammers je, als dat zo uitkomt, toe dat je 'rijp bent voor Maasoord'. Discussie gesloten.

Het zijn begrippen die uit de tijd genomen zijn, je hoort ze nog wel maar ze zijn in feite al lang overleden. Je kunt de tyfus krijgen of de vinkentering, maar niemand krijgt dat nog echt.

We maken ons er allemaal weleens schuldig aan, en meestal onbewust. Heel wat mensen vierten nog altijd Koninginnedag, in plaats van Koningsdag. Ik ken een ouder iemand die op zondagavond steevast Sport in Beeld aanzet, een programma dat al vele decennia

geleden Studio Sport is gaan heten.

Ik weet vrij zeker dat er mensen zijn die een column een cursiefje zijn blijven noemen, zoals Carmiggelt die schreef. En als er ergens een event is eigenzinnig blijven spreken van een happening.

Echo's uit het verleden, dat zijn het.

'Hangjongeren? O u bedoelt die nozems daar?'

Iemand zegt: 'Ik heb nog een spaarvarkentje thuis staan'. Tja. Het spaargeld is er wel, maar het varkentje is figuurlijk geworden.

Laatst gehoord op een camping: 'Jan, jongen, heb je de betaalcheques mee?' Jan weet dan precies wat er bedoeld wordt: de creditcard. Of zijn digitale bankpas op zijn smartphone.

Het is de lost generation, mensen die geen zin meer hebben om zich aan te passen aan het Moderne Gedoe. In de jaren zeventig had je ze ook al, je herkende ze aan de kroontjespennen en aan het feit dat ze 'zoo' bleven schrijven in plaats van 'zo'. Want dat hadden ze zoo geleerd.

Eén troost: ooit zal het ook zo gaan met het boek, de usb-stick, de auto en de televisie. Oom Sven zal misschien in 2050 nog een keer roepen dat hij alles op een stickie heeft staan, of dat hij zijn hippe oplader vergeten is; maar glazige blikken zullen tegen die tijd zijn deel zijn. Een stickie? Een oplader? Noemt hij die zo? Waarom? En hoezo hip?

We zullen tegen die tijd nog altijd zeggen: 'Ik ga naar de kerk' als we naar de moskee moeten. En 'Zwarte Pieten' tegen die dan al lang ingeburgerde groene of blauwe Sinthulpjes.

Voorbij, opgelost in de toekomst, maar in het spraakgebruik zweven ze nog rond.

Ooit zal het ook met onszelf ook zo gaan, dat weten we stiekem allemaal wel natuurlijk. Misschien zal iemand over vijftig jaar nog eens spreken van 'die columns op dat blog van Arie Bras'.

Misschien zal iemand over vijftig jaar nog eens spreken van 'die columns in dat VGOMedia Magazine van Arie Bras'. Waarna de rest zich afvraagt: een column, wat betekent dat? Een magazine, hoe zegt u? Arie Bras, wie was dat?

dewereldonline.nl

Over VGO'ers die na hun pensioen niet achter de geraniums zijn gaan zitten

Hoofdredacteur in Frankrijk

Cadouin. Een klein dorp in de Franse Dordogne, ontstaan rondom een 11e-eeuwse abdij. Hier staat het huis van Barend de Ronden. Vanuit zijn woning bestiert Barend, na een zeer intensieve omroepcarrière, die hem via IKOR, VARA, IKON en Radio M Utrecht leidde, het blad 'Drop of Stroopwafels' voor Nederlanders die in Frankrijk wonen.

"In 2003 of 2004, al een tijdje gepensioneerd, werd ik lid van het bestuur van VGOMedia met Anneke Krijnen als voorzitter. We vormden een strijdbaar clubje. Allereerst begon na één jaar al de tot nu toe voortdurende periode dat de pensioenen niet meer geïndexeerd werden. Verder vonden we dat onze belangen onvoldoende behartigd werden door de vakbonden, die (wettelijk) wél in het PNO-bestuur zaten. Wel, de directe vertegenwoordiging van gepensioneerden in het bestuur van ons pensioenfonds is inmiddels een feit, maar niet op de manier waarvoor ik persoonlijk altijd gepleit heb. Ik vond dat VGOMedia-bestuursleden niet zelf in het bestuur moesten komen – die moeten de handen vrij kunnen houden - maar een door ons aangezochte onafhankelijke, deskundige."

"Marijke en ik hebben dit huis in Cadouin in 2001 gekocht. In eerste aanleg als vakantiehuis, maar allengs verbleven we er steeds langer. Tegenwoordig zeker zo'n negen maanden per jaar. De overige tijd wonen we in Utrecht, verdeeld over meerdere perioden.." 's Zomers komen er hier veel toeristen,

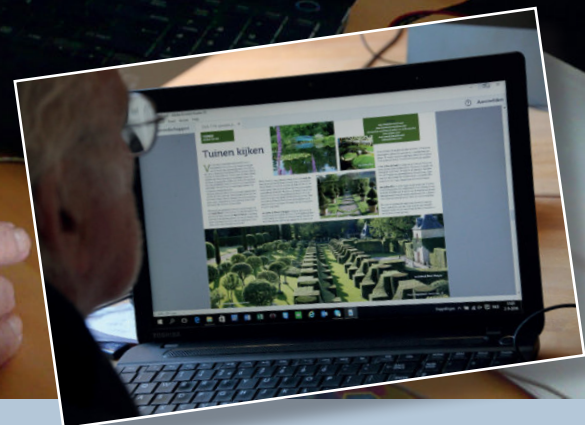
de abdij heeft terecht een Unesco-status, maar het dorp is niet groot. Er zijn maar ruim tweehonderd stemgerechtigden, die volgens de verkiezingsuitslagen in ons suferdje maar in heel geringe mate op Marine Le Pen stemmen. Nee, ik voel me hier erg thuis.'

"Al in 2003 kwam ik via een oude schoolvriend in aanraking met een toen nog gestencild blaadje van een (vrienden-)club van Nederlanders, voornamelijk uit het noorden van de Dordogne: 'Drop of Stroopwafels'. Vanaf medio 2015 ben ik hoofdredacteur. Het is ingewikkeld als je teamleden soms honderden kilometers uit elkaar wonen. Maar daardoor des te inspirerender. 'Drop' is formeel 'een informatieblad van, voor en door Nederlanders die in Frankrijk wonen', maar ik wil als hoofdredacteur de ontwikkeling qua inhoud die er al is, versterken. Cultuur en geschiedenis, de relatie Frankrijk-Nederland,

de ongelooflijke diversiteit van Frankrijk qua natuur en landschap, maar ook qua sfeer en mentaliteit. Het blad moet die rijkdom, beschreven door Nederlanders die er in leven, laten zien."

*Tekst: Hans Wentholt
Foto's: Louis van Hattem, e.a.*

Tips voor deze rubriek aan de redactie:
magazine@vgomedia.nl
of Waterhoen 5,
3831 HT Leusden

MEZZO-DIRECTEUR LIESBETH HOOGENDIJK: 'MOREEL IS ER EEN PLICHT, MAAR JURIDISCH NIET'

'Mantelzorg krijgen is geen zekerheid'

Vrijwilligerswerk kies je. Mantelzorg overkomt je. Het overkomt één op de drie Nederlanders gedurende een periode in zijn of haar leven, weet directeur Liesbeth Hoogendijk van Mezzo, de landelijke belangenorganisatie voor mantelzorgers. Professionals geven medische zorg, de mantelzorger draagt bij aan het welbevinden. Voor de patiënt is de zorg van de mantelzorger het belangrijkste.

Soms kun je als partner of als kind zien aankomen dat je mantelzorger wordt, zoals bij dementie, maar soms ook niet, bijvoorbeeld na een hersenbloeding. "Ouderen gaan hoe dan ook, naarmate hun leeftijd vordert, meer en meer ondersteuning vragen", vertelt Hoogendijk. "Een aantal van hen maakt zich zorgen over de vraag wat ze van hun kinderen kunnen verlangen wanneer ze behoefte aan zorg krijgen."

Ouderen zijn - blijkt uit onderzoek van onder andere pensioenfonds PGGM - terughoudend een beroep te doen op hun kinderen, terwijl die best bereid zijn zorgtaken op zich te nemen.

"Mijn advies is: denk na over oud worden", zegt Hoogendijk. "Doe dat niet pas op het

laatste moment. Je kunt niet alles voorzien wat je te wachten staat, maar je kunt bijvoorbeeld wel afspraken maken dat je in de buurt van een kind gaat wonen dat bereid is zorgtaken op zich te nemen. Dichtbij is mantelzorg minder belastend."

Geen sancties

"Moreel voelt vrijwel iedereen verplicht te zorgen voor zijn of haar partner

en ouders, maar juridisch ben je dat niet", zegt Hoogendijk. "Als de hele familie zegt: bekijk het maar, we doen het niet, dan is het dat. De gemeente moet daar rekening mee houden, maar is niet verplicht om het gebrek aan vrijwillige zorg te compenseren met zorg van professionals."

Het is dus zaak als oudere om een mantelzorger te vinden voor wanneer het zo ver is. De langstlevende partner, degene zonder kinderen of met kinderen ver weg, heeft een

probleem. Hoogendijks advies is: bouw in de fase dat je nog gezond bent een netwerk van mensen op die bereid zijn voor elkaar dingen te doen. En verdiep je in de mogelijkheden en voorzieningen in je eigen gemeente. Vraag je bijvoorbeeld af van welke thuiszorgorganisatie je gebruik zou willen maken. Er komen steeds meer coöperaties waar de deelnemers tegen lage betaling hulp krijgen of onderling elkaar hulp verlenen."

Naartoe groeien

Veel mantelzorgers beseffen niet eens dat ze mantelzorger zijn: ze groeien er langzaam naartoe. Hoogendijk: "Iedereen die langdurig meer dan gebruikelijke zorg verleent, is mantelzorger. Iemand die zorgt voor iemand die revalideert na een heupbreuk is geen mantelzorger, want die zorg houdt weer op." Zorg begint vaak zonder dat mantelzorgers ook maar een idee hebben

wat hun, maar ook degene voor wie zij zorgen, te wachten staat. "Ze beginnen eraan en hun taak wordt zwaarder en zwaarder. Het is belangrijk in een vroeg stadium na te gaan of degene die zorg krijgt bijvoorbeeld één of twee dagen van de week naar een vorm van dagopvang kan", adviseert Hoogendijk. "Op die manier kun je wat op adem komen en kracht opdoen om verder te zorgen."

Mantelzorgmakelaars

Mantelzorgers moeten zich volgens Hoogendijk in een vroeg stadium realiseren: dit is de ziekte

en dit is wat ik als mantelzorger daarbij nodig heb. "Zo'n gesprek vindt bijna altijd veel te laat plaats, of zelfs helemaal niet. Alle aandacht gaat uit naar de patiënt en niet naar degene die eraan staat. Er zijn slechts een paar ziekenhuizen die bijvoorbeeld na een hersenbloeding tegen

de partner zeggen: u bent nu mantelzorger en dat betekent een aantal dingen voor u; u kunt daarover bij de volgende instanties informatie krijgen. Het is goed te weten dat een aantal zorgverzekeraars mantelzorgmakelaars heeft die praktische zaken zoals na een ziekenhuisopname kunnen regelen."

Respijtzorg

Mantelzorgers hebben het recht bij de gemeente ondersteuning te vragen. "De gemeente heeft de plicht ervoor te zorgen dat jij het als mantelzorger kunt volhouden", benadrukt Hoogendijk. "De gemeente kan dan bijvoorbeeld respijtzorg aanbieden. Dat is zorg van een beroepskracht of een vrijwilliger die wekelijks één of twee dagen je taken overneemt." Iedere mantelzorger heeft er dankzij Mezzo recht op aanwezig te zijn bij de 'keukentafelgesprekken' die de gemeenten voeren om vast te

stellen hoeveel zorg zij beschikbaar stellen. Veel mantelzorgers weten dat niet. Het is ook een recht dat die gesprekken worden gevoerd in het bijzijn van een onafhankelijke adviseur die thuis is in de wet- en regelgeving. Gemeenten moeten ervoor zorgen dat zulke deskundigen beschikbaar zijn."

'Als de hele familie inclusief de partner zegt: bekijk het maar, we doen het niet, dan is het dat'

Uitgaven laag

Gemeenten streven er in veel gevallen naar hun uitgaven voor zorg zo laag mogelijk te houden, ervaart Mezzo. Vooral tachtigplussers zijn weinig in staat voor zichzelf op te komen. "Als de mantelzorger bij die gesprekken aanwezig is, wordt voorkomen dat een oudere onder druk van een ambtenaar zegt: dat kan mijn dochter wel doen of dat kan mijn partner wel. Die dochter of partner heeft dan de kans te zeggen dat die taak hem of haar te veel is," zegt Hoogendijk.

Als de patiënt is opgenomen in een zorginstelling, dan is die instelling verplicht de mantelzorger te betrekken bij het zogeheten zorgleefplan. Daarin staat wat de patiënt belangrijk vindt als het gaat om kwaliteit van leven en daarin staan ook de doelstellingen van de professionele zorgverleners. Hoogendijk: "Veel rechten heeft een mantelzorger niet. Het gaat om

'betrekken bij'..." "We zijn er absoluut op tegen dat verplegings- en verzorgingshuizen mantelzorgers verplichten zorgtaken te verrichten", zegt de Mezzo-directeur. "Het mag niet zo zijn dat je als mantelzorger wordt ingezet om de gaten in de zorg op te vullen. Maar omgekeerd is het ook onwenselijk dat de gezonde partner de deur wordt gewezen en niets meer voor zijn of haar partner mag doen."

Inhaalslag

Op dit punt is er in de zorg een inhaalslag te maken, vindt Hoogendijk. "In de zorg bestonden van

oudsher enerzijds patiënten en anderzijds professionals. De partner van de patiënt stond daar buiten. Wij proberen daar wat aan te doen. Wij merken dat artsen en verpleegkundigen daar als mens voor open staan, maar systemen en structuren staan aandacht voor de mantelzorger in de weg. Verpleeghuizen plannen bijvoorbeeld midden op de dag gesprekken over het zorgleefplan, zonder zich af te vragen of dat de mantelzorger - die vaak een baan heeft - wel schikt."

Mensen die afhankelijk zijn van zorg, moeten voorkomen dat ze te veel afhankelijk worden van één mantelzorger. "Er moet een goede balans zijn", zegt Hoogendijk. "Ik ken een geval van een langdurig ernstig zieke man die uitsluitend door zijn vrouw verzorgd wil worden. Die vrouw was daar 24 uur per dag mee bezig. Maar het omgekeerde bestaat ook: de mantelzorger die het niet toestaat dat ook iemand anders "hun" patiënt zorg geeft. Beide is onwenselijk."

Willem Nijeboer

Mezzo

Mezzo telt 5.000 individuele leden (kosten € 22,50 per jaar) en bestaat inmiddels tien jaar. Ook zijn 350 mantelzorg-steunpunten lid van Mezzo. Mezzo biedt een telefonische Mantelzorglijn waar mantelzorgers advies krijgen, onder andere op juridisch gebied. Als onduidelijk is wat de rechten en plichten zijn van een mantelzorger in zijn of haar specifieke situatie, kunnen juristen van Mezzo bijstaan. Bijvoorbeeld wanneer gemeenten besluiten over hulpaanvragen voor zich uitschuiven. Mezzo biedt ook trainingen voor mantelzorgers om mentaal in balans te blijven en cursussen over hoe je een keukentafelgesprek voert. www.mezzo.nl

Foto s: Louis van Hattem e.a.

vervolg van pagina 3

Voortaan vermelden we in VGOMedia Magazijn de gepensioneerden die de afgeopen periode lid werden van VGOMedia. We heten ze hartelijk welkom in onze kring!

Nieuwe leden van 1 mei tot 1 september 2016

R. Eijzinga, De Koog	NOB
Mw. E.J. de Boer-Meijer, Zaandam	-*
Mw. W.R.M. Uitzetter-Jansen, Alphen ad Rijn	-
Mw. M.J. Foppes-Verbeet, Dronten	NPO
Mw. J.M.T. Otten-Verver, Hilversum	NOB
Mw. P.G.M. Eisink-Masselink, Hilversum	NOB
Mw. J. van Dijk-Meuzelaar, Emmer-Compasuum	-
J.V.A. Titulaer, Hilversum	nabestaande
Mw. J.R. Hogeboom, Apeldoorn	nabestaande
Mw. H. Nieman-Meerman, Hilversum	NCRV
W.H. de Mol, Castricum	-
Mw. G. Olivier-Vonk, Leeuwarden n	nabestaande
Mw. F.M. Bos-Janzweert, Huizen	-
Mw. H.J. Janssen-Schimmel, Bussum	-
Mw. A.M.W.A. Veldhoen, Frankrijk	-
Mw. Y.E.M. Stravers-de Glas, Blaricum	nabestaande
Mw. A. van Mourik-van Kuijk, Lisse	-
Mw. F. Zoomers-van der Hoek, Hilversum	nabestaande
Mw. L.J. Jansen-Heuvelink, Meerssen	nabestaande
Mw. M. Roest-van Asten, Hilversum	nabestaande
Mw. W.J.M. Linschoten-van Dam, Utrecht	-
Mw. K.M.G. Vink-van Beelen, Amstelveen	Cinetone
Mw. G. Bruijn-Rond, Zaandam	NOS MO
Mw. M.J. van den Bogaert, Rijswijk	ANP
Mw. L.A.M. van den Wildenberg-Rombouts, Leusden	KRO
W.M. Nugteren, Beaune Frankrijk	-
D.P. Broekman, Amsterdam	RNWO
Mw. S. Brokerhof, Zeewolde	VARA
H.J. van Boeijen, Bunschoten	KRO/NCRV
Mw. M. Oskam-Goedejohan, Wijk bij Duurstede	nabestaande
J. Rooderkerk, Hooglanderveen	AVRO
Mw. A.C.M. de Bont-van Koten, Hilversum	NOB
Mw. E.H. Schulting-Esman, Hilversum	NOS
Mw. A. Bakker, Kortgene	NPO

* - = niet opgegeven

voor het eerst een onafhankelijke lijst, van ons bestuurslid Henk van der Horst. VGOMedia had een kandidatenlijst van vier personen, drie leden van het voormalige 'smaldeel' van VGOMedia en VGO-lid Klaas Samplonius. Wij rekenden erop dat van deze kandidaten er tenminste twee zouden worden gekozen. Dat is er jammer genoeg maar één geworden: Klaas Samplonius, die van de VGO-kandidaten het hoogste aantal stemmen verzamelde. Ook Henk van der Horst bemachtigde een zetel. We hadden er trouwens bijna nog een zetel bij gehad; als we 28 stemmen meer zouden hebben gekregen, zou bij de verdeling van de restzetels ook onze kandidaat Marianne Eggink gekozen zijn. Het gaat om een verschil van nog geen 4% van de stemmen. In totaal zijn 1005 stemmen uitgebracht op de vier kandidaten van VGOMedia. Henk van der Horst verzamelde er 480. De twee andere gepensioneerd-zetels zijn terechtgekomen bij de bonden FNV-KIEM en NVJ. Deze behaalden bij de vorige verkiezingen slechts één zetel, en nu twee. Ze verzamelden 1033 stemmen, en trokken bij de verdeling van de restzetels met 28 stemmen meer dan VGOMedia nipt aan het langste eind. In 2014, bij de laatste verkiezing van de Deelnemersraad - de voorloper van het huidige Verantwoordingsorgaan - was dat precies andersom. Toen behaalde VGOMedia bij de verdeling van de restzetels de vierde zetel voor het eigen smaldeel, en viel Klaas Samplonius, toen nog kandidaat van het CNV, buiten de boot.

Directeur Oogvereniging adviseert: Laat uw ogen regelmatig controleren

De meeste klanten van de oogarts zijn 60-plus

Zonder het te weten lopen veel mensen, voornamelijk ouderen, rond met oogaandoeningen. Vooral voor 65-plussers is de kans op een oogaandoening hoog. Dat zegt directeur Joep Aarts van de Oogvereniging. Oogkwalen beginnen meestal pas in de tweede helft van iemands leven.

Joep Aarts

Het advies van de Oogvereniging aan alle ouderen luidt: laat regelmatig uw ogen controleren. Ziet u wisselend wazig, ziet u de tegelvoegen in de badkamer niet meer als recht, wordt het zicht minder, ga dan zeker naar de huisarts. Die verwijst als er echt iets is naar de oogarts.

Tweede helft

Vrijwel iedereen boven vijftig jaar heeft een (lees)bril. Het leeuwendeel van de klanten van de oogarts bestaat uit 60-plussers. Staar, diabetische retinopathie (een afwijking aan het netvlies die het gevolg is van diabetes type 2), glaucoom en maculadegeneratie

zijn ouderdomskwalen waar anderhalf miljoen Nederlanders last van hebben. De genen bepalen of iemand vroeg merkbaar last krijgt van bijna al deze deze oogkwalen of pas op gevorderde leeftijd.

Uiteindelijk krijgt bijna iedere oudere oogaandoeningen, maar niet iedereen krijgt er in dezelfde mate last van.

Dat oogaandoeningen pas tijdens de tweede helft van het leven problemen geven, gaat mogelijk veranderen. Onderzoek heeft aangetoond dat jonge kinderen

die veel met tablets en computers bezig zijn in plaats van buiten te spelen, aantoonbaar meer risico lopen bijziend te worden.

Diabetes

Vroege diagnose helpt. Vele duizenden mensen lopen rond met diabetes zonder dat te beseffen. Hoe langer het duurt voordat een arts hun diabetes vaststelt, hoe langer het netvlies wordt blootgesteld aan schommelingen in de suikerspiegel, hoe meer en langer het netvlies te lijden heeft. Diabetische retinopathie gaat altijd samen met diabetes. Is diabetes eenmaal vastgesteld, dan volgt vrijwel altijd een controle van de oogarts op diabetische retinopathie. Ruim een miljoen mensen hebben diabetes. Wie zijn diabetes negeert, neemt het risico uiteindelijk blind te worden.

Ook voor staar geldt: wie zich niet laat behandelen, wordt uiteindelijk blind. Maar je kunt een staaroperatie uitstellen, zolang je er tenminste nog geen last van hebt.

Bij rokers en mensen die verzuimen zich te beschermen tegen fel zonlicht begint maculadegeneratie eerder dan bij de anderen. En de schade van glaucoom is bij vroegtijdige ont-

dekking met medicatie (druppels of een operatie) af te remmen of zelfs stil te zetten. Wie een broer of een zus met glaucoom heeft, moet extra alert zijn.

Bevolkingsonderzoek

Ondanks dat vroegtijdige ontdekking schade kan voorkomen, pleit de Oogvereniging niet voor bevolkingsonderzoeken naar oogafwijkingen. "Dat gebeurt in Nederland tot nu toe alleen voor ziekten met een dodelijke afloop", zegt Aarts.

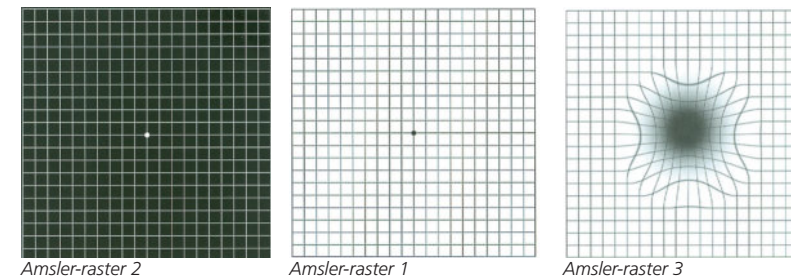
De overheid doet weinig aan preventie als het om oogproblemen gaat

"Dat we er niet voor pleiten heeft ook te maken met het feit dat de testen nog onvoldoende gericht resultaat bieden." Veel opticiens meten bij hun klanten de oogdruk. Vinden ze een te hoge druk, dan zullen ze adviseren naar de huisarts te gaan en een verwijzing voor de oogarts te vragen. "Wij als Oogvereniging staan jaarlijks op de 50PlusBeurs met een oogdruktest", zegt Aarts. "Daar staan mensen voor in de rij."

Campagnes

De overheid doet weinig aan preventie als het om oogproblemen gaat. Het geldt voor de vuurwerkcampagnes rondom de jaarwisseling bijvoorbeeld komt van particulieren. Hooguit voor veel voorkomende aandoeningen

vervolg op pagina 22

Het Amsler-raster:

Kijk naar het zwarte raster (foto Amsler-raster 1) met uw gewone bril of lenzen. Houd het raster op 30 cm van het gezicht. Bedek één van de ogen met de hand. Kijk met het andere oog strak naar het middelpunt van het raster. Bij normaal zicht ziet u dit (foto Amsler-raster 2). Herhaal test met het andere oog. Ziet u golvende lijnen of vervormingen? (Foto Amsler-raster 3) Ontbreken er delen in het raster? Raadpleeg dan uw (oog)arts.

Versnipperde oogwereld

Wie zich oriënteert, ontdekt als snel dat de 'oogwereld' versnipperd is. Er zijn vijf patiëntenverenigingen waarvan de Oogvereniging de grootste is. De Oogvereniging is ontstaan uit verenigingen en stichtingen voor mensen met glaucoom, slechtziendheid, netvliesaan- doeningen, blindheid, doofblindheid, geleidehondgebruikers en ouders van kinderen met een oogaandoening. Sinds de fusie heeft de vereniging er veel energie in gestoken om overal waar dat van belang is 'aan tafel' te komen, niet alleen bij de oogartsen.

Daarnaast bestaan de Macula Vereniging, de Hoornvlies Patiënten Vereniging en de vereniging OOG in OOG voor mensen die een kunst oog hebben gekregen. Verder nog de NCB, een kleine christelijke vereniging die zich richt op alle oogaandoeningen. Directeur Joep Aarts van de Oogvereniging stelt tevreden vast dat de patiëntenverenigingen naar elkaar toegroeien.

Het Oogfonds is een stichting die geld inzamelt voor de verenigingen van oogpatiënten. Het Oogfonds richt zich daarnaast op preventie en wetenschappelijk onderzoek.

De Oogvereniging telt 7.000 leden. De vereniging stelt zich onder andere ten doel patiënten te stimuleren meer zelf de regie over hun behandeling te nemen en te vragen naar alternatieve behandelingen. "De gemiddeld wat oudere oogpatiënten zijn minder assertief", zegt Aarts. "De oogartsen zijn meestal wat minder geneigd meer behandelingen te bespreken dan alleen de behandeling van hun voorkeur. De patiënt die keuze uit meerdere behandelopties heeft gehad, is veel meer therapietrouw dan iemand die te horen heeft gekregen dat dit het beste voor hem is."

Dank- betuigingen

Blij verrast waren wij toen op 7 juni een cadeaubon van VGOMedia en een bos bloemen van PNO werden bezorgd ter gelegenheid van ons 55-jarig huwelijksjubileum. Zeer veel dank voor deze attentie.

*Pien en Rolf Marner, (ex adj. hoofd-
redacteur ANP), Zaandam*

Helemaal onvoorbereid waren wij niet. Door de constante stroom bedankjes in het VGOMedia Magazine wisten wij dat er een dikke kans was dat VGOMedia en pensioenfonds PNO Media aan ons 50-jarig huwelijksfeest zouden denken. Toch was het een mooi moment om precies op de dag zelf een fraai boekje en een cadeaubon te mogen ontvangen. Onze hartelijke dank daarvoor.

Martine en Hans de Wildt, Huizen

Hierbij wil ik het bestuur van VGOMedia hartelijk danken voor de mooie bos bloemen en de cadeaubon welke ik op mijn 90e verjaardag mocht ontvangen. Het bedankje is wel erg laat, maar ik heb het zeker erg gewaardeerd.

Mevr. Dolstra, Baarn

Dit jaar vierden wij onze diamanten bruiloft. Een feest om dankbaar voor te zijn. De werkelijk prachtige bloemen van PNO en de VVV-bon van VGOMedia werden daarbij zeer op prijs gesteld,

*Boukje en Martin Schra,
Loosdrecht*

Mijn hartelijke dank voor de mooie bloemen en attentie bij mijn 75e verjaardag.

Lydia Bakker-Eijlders, Hilversum

Bij deze bedank ik u hartelijk voor de cadeaubon, die ik van u ontving t.g.v. mijn 90e verjaardag.

George van Riet, Hilversum

Ook namens mijn echtgenote dank ik u voor de cadeaubonnen t.g.v. ons 60-jarig huwelijk op 4-7-2016. Wij zullen er prettig gebruik van maken.

*Rob en Cor Meijn, RFO en MO,
Hilversum*

Mede namens mijn vrouw hartelijk dank voor de prachtig bloemen van PNO en de cadeaubon van VGOMedia voor ons 55-jarig huwelijk.

Mick van der Werff, Soest

Veel post ontvang ik niet dus was het al bijzonder dat er een envelop in de bus lag op de dag dat ik aan mijn 81e levensjaar begon. Met in die envelop waarachtig twee cadeaubonnen van VGOMedia. Een aangename verrassing, waarvoor veel dank. Maar de opwindning werd nog verhoogd toen een klein uur later een decoratief samengesteld boekje bloemen werd bezorgd.

Afzender: PNO. Wat een sympathiek gebaar. Ook voor de bloemenpracht een welgemeend: 'Merci!' Het is een cliché, maar daarom niet minder waar: het doet goed te merken dat je er nog bij hoort, bij 'de omroep'. Kijkend naar tv en luisterend naar de radio, heb ik dat gevoel al lang niet meer. Maar het gebaar van VGOMedia en PNO maakt veel goed.

Thomas Leefflang, Soest

Op mijn 75e verjaardag werd ik verrast met een zee van bloemen. Wat je echt jarig doet voelen. Ook VGOMedia heeft mij blij gemaakt met een prachtige bos bloemen en een VVV-bon. Heel hartelijk dank.

*Tiny van Limborgh-Melchers,
Hilversum*

VGOMedia, bedankt voor de VVV-cadeaubon en PNO voor de bloemen, voor mijn 85 jaar.

J.F. Loquet, Huizen

Wat een verrassing dat u, VGOMedia en PNO, ook aan de achterblijvers van omroepmedewerkers denkt. Hartelijk dank voor de cadeaubon en het mooie boekje bloemen t.g.v. mijn 75e verjaardag.

*Akkemien Muller-Schouwstra,
Hilversum*

Mede namens mijn vrouw bedank ik u hartelijk voor de cadeaubon t.g.v. mijn 85e verjaardag. Wij zullen ze goed besteden.

Rob Meijn, Hilversum

Hartelijk dank voor de prachtige bloemen en de cadeaubon die ik mocht ontvangen voor mijn 85e verjaardag.

J. v.d. Wilt, Rotterdam

Hierbij willen mijn vrouw en ik PNO en VGOMedia hartelijk bedanken voor het prachtige boekje en de cadeaubon die wij mochten ontvangen t.g.v. ons 50-jarig huwelijk. Dit was een fijne verrassing.

*Jannie en Wim de Koning,
Loosdrecht*

VGOMedia/PNO hartelijk dank voor het prachtige boekje bloemen en de VVV bon, die wij mochten ontvangen bij ons 50-jarig huwelijk. Ik heb altijd bij bloemendecoratie gewerkt, daarom vonden wij het extra leuk om bloemen te ontvangen.

Kees en Loes Roskam, Laren

Wat een verwennerij: een schitterend boekje van PNO en een cadeaubon van VGOMedia ter gelegenheid van mijn 75e verjaardag. Hartelijk dank,

Ton Prudon, Amersfoort

Zeer veel dank voor de felicitaties t.g.v. mijn 85e verjaardag: cadeaubonnen van VGOMedia en een schitterend boekje bloemen van PNO; deed me goed!

Aad Bos, Huizen

Ik maak van deze manier graag gebruik om mijn hartelijke dank te betuigen voor het prachtige boekje bloemen en voor de cadeaubon, ontvangen op mijn 80e verjaardag eind maart.

C.J. Dijker, Amsterdam

Hartelijk dank voor de mooie bloemen van de PNO en de cadeaubonnen van de VGOMedia voor mijn 80e verjaardag.

Dieter Groenman, 's-Heerenberg

Onze hartelijke dank voor de cadeaubon die we t.g.v. ons 50-jarig huwelijk van u mochten ontvangen.

Frans en Ineke Mulder, Utrecht

Hartelijk dank voor de bloemen en cadeaubon i.v.m. ons 55-jarig huwelijk. We vinden het erg leuk niet vergeten te zijn.

*Bea en Ruud van der Wart,
Alfaz del Pi (Spanje)*

In dank ontvingen wij ter gelegenheid van ons 55-jarig huwelijksfeest op 15 juli 2016 een cadeaubon van u. Wij zullen die goed gebruiken en we bedanken u nogmaals. Het was een mooie feest met al onze familieleden.

*Selia en Frank Schoonhoven
(ex-NCRV), Naarden*

Graag willen wij VGOMedia en PNO hartelijk danken voor de prachtige bloemen en de cadeaubon die wij mochten ontvangen t.g.v. ons 50-jarig huwelijksjubileum. Het was een kleurrijke verrassing!

Jan en Lutha Velthuis, Huizen

Via deze weg wil ik, mede namens mijn echtgenote, PNO en VGOMedia bedanken voor het schitterende boekje en felicitatiekaart. Ook bedankt voor de VVV-bon. Dit alles ter gelegenheid van mijn 75e verjaardag.

Sjaak Voormans, Waalwijk

Verrassing, verrassing. Een indrukwekkend en fraai verjaarsboekje van PNO en een dag later (maandag geen post) een fijne cadeaubon van VGOMedia. Heel veel dank voor deze hartverwarmende attenties (deed de eerste schrik van de nieuwe leeftijd bijna vergeten).

Violet Cotterell, Amstelveen

Graag wil ik via deze weg u allen hartelijk bedanken voor de mooie bos bloemen en de cadeaubon die ik van u heb mogen ontvangen. Dit ter gelegenheid van mijn 75e levensjaar.

*Leo Schuurman Hess, Bussum (NTS,
NOS, NOB)*

Namens mijn man, René Reniers, wil ik u hartelijk bedanken voor de mooie bloemen en de cadeaubonnen die u gegeven heeft voor zijn 75e verjaardag. Wij vonden het zeer attent. Mijn man verblijft in verpleeghuis De Kuijer en kan dit helaas zelf niet meer doen.

Els Reniers, Nederhorst den Berg

Hartelijk dank voor de felicitatie, de mooie bloemen en de VVV-cadeaubon, die ik t.g.v. mijn 85e verjaardag mocht ontvangen.

Tonny Gorissen, Den Haag

Hartelijk dank voor het prachtige boekje bloemen van PNO en de VVV-cadeaubon van VGOMedia t.g.v. mijn verjaardag.

Riet Koren, Loenen a.d. Vecht

Hartelijk dank voor de cadeaubon en felicitatie t.g.v. ons 60-jarig huwelijksjubileum.

Dick en Tiny Berkhout, Bunschoten

Groot was onze verrassing, toen wij 3 augustus voor ons 60-jarig huwelijksjubileum een felicitatiekaart met een VVV-cadeaubon van u mochten ontvangen. Hiervoor onze hartelijke dank.

*Hans en Jenny Groenenberg,
Hilversum*

Je bent er niet op verdacht, maar plotseling ben je 75 jaar en dan krijg je van het Pensioenfonds een prachtig boekje en van VGOMedia een felicitatie met een geschenkbond! En dan komen de mooie herinneringen aan 25 jaar omroep weer terug. Dank daarvoor en een hartelijke groet aan de vroegere collega's!

Wim Odé, Schalkhaar

Hartelijk dank voor de prachtige bloemen en de cadeaubon naar aanleiding van mijn 80e verjaardag.

Ina Bos-Janzeert, Huizen

Wij willen het bestuur hartelijk danken voor de attentie die wij t.g.v. ons 50 jarig huwelijksfeest mochten ontvangen. De toegezonden geste werd door ons zeer op prijs gesteld.

Ingrid en Jaap Ko, Huizen

Overleden VGOMedia-leden

Mei – 21 mw. H.M. Wijmer-Scharp (13-10-1924); 28 mw. G.J.A. Landman-van Bergen (16-6-1930); 30 A.A.C. Ketelaars (27-1-1943)

Juni – 1 H. van Manen (21-6-1928); 15 W. Timmer (12-11-1924); 22 G. de Lange (13-3-1934); 24 E. Kroeskop (14-9-1953)

Juli – 15 J. Hakkaart (14-6-1928); 20 B.H.M. Janssen (30-5-1945); 22 W.G. de Koning (1-12-1938)

Augustus – 4 S. de Heer (10-9-1943); 7 mw. A. Kooi (3-2-1944); 8 mw. G. van Veen-Loman (17-6-1922); 11 A. Raavé (4-8-1927); 18 W. Buddingh' (4-8-1939); 25 mw. J.A. van Gangelen-van Leeuwen (25-10-1917); 28 mw. E. Boer (7-10-1937); 29 N.R. Spaans (7-9-1940)

van kooten en de bie toen blijkt nu

speciale
korting
voor leden
VGO media

tien films die hun
schaduwen tientallen
jaren vooruit wierpen

3-dvd

€ 23,95 (gratis verzending)

Bestel via vpro.nl/winkel
met kortingscode:
VGOMEDIA2016

vpro.nl/winkel

